Dosar nr.5r-1534/2024
Nr. PIGD 4-24045035-12-5r-23042024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 octombrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) în componență:
Președintele ședinței, judecător Vitalie MOROȘANU
Grefier Daniela GRIȚCU
examinând în ședință publică contestația cet. Marcel TERENTI împotriva deciziei cu privire la contravenție nr.MAI06593324 din 06.04.2024, adoptate în temeiul art.231 alin.(2) Cod Contravențional al RM, -

A C O N S T A T A T:

La data de 06.04.2024 agentul constatator al INSP, Mihai LEANCA a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție nr.MAI06593324 în privința cet. Marcel TERENTI în baza art.231 alin.(2) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 06.04.2024, la ora 21:00 min „ în localitatea ***** mun. Chișinău 1- al Regulamentului circulației rutiere ce se sancționează în conformitate cu prevederile art. Conducerea vehicolului cu încalcarea regulilor privind dreptul de a conduce vehicule al Codului Contravențional, cauzînd pagubă comisă cu mijlocul de transport de tip automobil marca /model Mercedes e*****(negru) an producere 2006 volum***** n/î ***** ignorînd prevederile RCR Anexe”.

Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06593324 din 06.04.2024 în baza art.231 alin.(2) Cod Contravențional al RM, lui Marcel TERENTI i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 60 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 3000 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare emisă de agentul constatator nr.MAI06593324 din 06.04.2024 în temeiul art.231 alin.(2) Cod Contravențional al RM, la data de 11.04.2024 Marcel TERENTI a depus în instanța de judecată contestație în temeiul art.448 Cod Contravențional al RM, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06593324 şi a deciziei de sancționare din 06.04.2024, ca fiind ilegale și neîntemeiate.

În motivarea contestației indică că nu este de acord cu prezentul proces-verbal cu privire la contravenție, or, în acţiunile sale nu se atestă faptul contravenţiei prevăzute de art.231 alin.(2) Cod Contravențional al RM, incriminate de agentul constatator.

Contestatarul Marcel TERENTI, fiind legal citat la adresa indicată în contestație, în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea contestației în absența sa.

În ședința de judecată de examinare a contestației agentul constatator Mihai LEANCA, fiind legal citat, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea contestației în absența sa.

Potrivit art.455 alin.(2) și (3) Cod Contravențional, prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală. Neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale.

Având în vedere dovada de citare legală a agentului constatator și a contestatarului, care nu s-au prezentat, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Cercetând materialele cauzei, instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația și de a anula decizia de sancționare și de a înceta procesul contravențional din considerentele ce succed.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.2) Cod Contravențional, instanța de judecată judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

Conform art.448 alin.(1) și (2) Cod Contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

În ședința de judecată s-a constatat că la data de 06.04.2024 agentul constatator al INSP, Mihai LEANCA a întocmit procesul verbal cu privire la

contravenție nr.MAI06593324 în privința cet. Marcel TERENTI în baza art.231 alin.(2) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 06.04.2024, la ora 21:00 min „ în localitatea ***** mun. Chișinău 1- al Regulamentului circulației rutiere ce se sancționează în conformitate cu prevederile art. Conducerea vehicolului cu încalcarea regulilor privind dreptul de a conduce vehicule al Codului Contravențional, cauzînd pagubă comisă cu mijlocul de transport de tip automobil marca /model Mercedes e*****(negru) an producere 2006 volum***** n/î ***** ignorînd prevederile RCR Anexe".

Informații scrise privind verificarea în baza de date „eData Systems" a STI a MAI, a dreptului de conducere la materialele dosarului lipsesc.

Instanța reține că soluționarea cazului contravențional de către INSP a avut loc cu participarea contestatarului, fapt confirmat prin mențiunea făcută în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, iar contestația a fost depusă la 11.04.2024, fapt confirmat prin ștampila INSP, motiv pentru care instanța de judecată apreciază că prezenta contestație a fost depusă în termenul prevăzut de lege.

Instanța de judecată menționează că potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din art.378 alin.(1) Cod Contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi

înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit prevederilor art.452 alin.(1) Cod Contravențional, cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

În lumina acestor prevederi legale şi constatări jurisprudențiale, instanța de judecată reține că agentul constatator, contrar principiilor stabilite de jurisprudența CEDO în materie de formulare a actelor de învinuire şi prevederilor art.440 alin.(1) coroborat cu art.443 alin.(1) lit.d) Cod Contravențional nu s-a prezentat în fața instanței de judecată şi nici nu a asigurat prezentarea probelor pertinente şi utile, care ar demonstra dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta care i se incriminează cet. Marcel TERENTI a avut loc și implicit că aceasta a comis faptele descrise în actul de acuzare contravențională (procesul-verbal cu privire la contravenție).

În această ordine de idei, instanța de judecată ține să reamintească faptul că cet. Marcel TERENTI i se incriminează comiterea faptei contravenționale stabilite de componența de contravenție prevăzută de art.231 alin.(2) Cod Contravențional - conducerea vehiculului fără deținerea dreptului de a conduce vehicule (cu excepția conducerii în cazul instruirii, în prezența instructorului) sau conducerea în decursul termenului de aplicare a măsurii de siguranță privind suspendarea dreptului de a conduce vehicule, precum și încălcarea pct.10 alin.(2) lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede și, la cererea polițistului, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus.

Se reține că potrivit art.425 Cod Contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte,

obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obținute: a) prin violență, amenințări sau prin alte mijloace de constrângere; b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice; c) prin încălcarea esențială a drepturilor şi libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminentei dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională.

Așa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instanței, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia. Jurisprudența Curții din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art.6 din Convenție se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența unei „acuzații în materie contravențională”, cu precizarea ca înțelesul acestor termeni în interpretarea Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale. Fără îndoială ca procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o „acuzație” în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993, CEDO a statuat că „(…) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte. Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art.10 Cod Contravențional constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Astfel, art.231 alin.(2) Cod Contravențional, prevede sancțiune pentru conducerea vehiculului fără deţinerea dreptului de a conduce vehicule (cu excepţia conducerii în cazul instruirii, în prezenţa instructorului) sau conducerea în decursul termenului de aplicare a măsurii de siguranţă privind suspendarea dreptului de a conduce vehicule.

În acest sens, instanța explică că latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.231 alin.(2) Cod Contravențional, este formată din acțiunea ilegală, sub formă de conducere a vehiculului fără deţinerea dreptului de a conduce vehicule (cu excepţia conducerii în cazul instruirii, în prezenţa instructorului) sau conducerea în decursul termenului de aplicare a măsurii de siguranţă privind suspendarea dreptului de a conduce vehicule.

Aşadar, lui Marcel TERENTI i se impută conducerea vehiculului fără deţinerea dreptului de a conduce vehicule (cu excepţia conducerii în cazul instruirii, în prezenţa instructorului) sau conducerea în decursul termenului de aplicare a măsurii de siguranţă privind suspendarea dreptului de a conduce vehicule.

Cercetând probele în ședința de judecată, instanța constată că la materialele dosarului contravențional lipsește dovada că Marcel TERENTI a condus mijlocul de transport fără deţinerea dreptului de a conduce vehicule, la materialele cauzei nefiind anexate careva probe în acest sens, or la dosarul contravențional este anexat doar originalul procesului verbal cu privire la contravenție.

În alţi termeni, atâta timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului, neconfirmate prin alte mijloace de probă, pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul in dubio pro reo.

În acest context, este de evidențiat că prin Hotărârea nr.21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că: „27. [...] regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probaţiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea

vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie. [...] 36.

În acelaşi sens, Curtea reţine că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăţia, sarcina probaţiunii revenind acuzării, iar situaţia de dubiu îi profită celui acuzat (in dubio pro reo)".

Instanța de judecată trebuie să adopte hotărârea respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Așadar, raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, instanța de judecată găsește nefondate concluziile agentului constatator aferente vinovăției cet. Marcel TERENTI în comiterea contravenției prevăzute de art.231 alin.(2) Cod Contravențional și denotă lipsa faptului contravenției imputate, ceea ce constituie temei de anulare a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului.

Temeiuri de nulitate absolută a procesului verbal cu privire la contravenție instanța nu a constatat, fiind respectate prevederile art. 443, 445 Cod Contravențional

În corespundere cu prevederile art.441 alin.(1) lit.a) Cod Contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Instanţa de judecată concluzionează că în şedinţa de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art.231 alin.(2) din Codul Contravenţional, din care considerente instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația cet. Marcel TERENTI, a anula procesulverbal cu privire la contravenție nr.MAI06593324 și decizia de sancționare din 06.04.2024 și a înceta procesul contravențional pe motiv că nu există faptul contravenției. Urmare, în temeiul art.art.425, 441, 443, 445, 448, 461-462 Cod Contravențional al RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația depusă de Marcel TERENTI.

Se anulează decizia de sancționare din 06.04.2024 nr.MAI06593324, prin care Marcel TERENTI a fost recunoscut vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute la art.231 alin.(2) Cod Contravențional, cu aplicarea pedepsei contravenționale amendă în mărime de 60 unități convenționale, echivalentul sumei de 3 000,0 lei.

Se încetează procesul contravențional intentat împotriva lui Marcel TERENTI din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Vitalie MOROȘANU